

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121379545
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121379545.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom v Sučanoch, Priemyselná 10, v zastúpení právne - JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom v R., Q. X, proti žalovanému - KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, o zaplatenie 769,08 eur, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6C/67/2021-86 zo dňa 15.2.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie:

- vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 709,92 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- vo výroku III. o náhrade trov konania.

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a rozsudok vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie zamietol žalobu vo zvyšnej časti.

P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil (výrok I.) žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 709,92 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. rozsudku zamietol žalobu vo zvyšnej časti. Žalobcovi voči žalovanému priznal (výrok III.) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,62 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

2. Na základe vykonaného dokazovania pri právnom posúdení postupujú súd prvej inštancie podľa § 4 ods. 1,2 písm. b/, § 11 ods. 6, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o PZP“), ďalej vychádzajúc aj z ustanovení § 442 ods. 1,3, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka konštatoval opodstatnenosť žalobného nároku čo do istiny 709,92 eur a v tejto časti žalobe aj vyhovel.

3. Vykonané dokazovanie preukázalo, že dňa 23.1.2020 došlo ku škodovej udalosti na vozidle zn. BMW 53d, EČV: MT 027EJ spôsobenej poškodenému R. Q., ktorý v bezprostrednej súvislosti s uvedenou udalosťou bol nútený si vypožičať náhradné motorové vozidlo, za tým účelom uzatvoril so žalobcom (v pozícii prenajímateľa) zmluvu o nájme vozidla č. 59/602 zo dňa 30.1.2020, na jej základe si prenajal osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage, EČV: BL 865JO, za účelom využívania na

súkromné účely v rámci R.. Nájom náhradného motorového vozidla bol dojednaný na dobu určitú, od 30.1.2020 do 11.2.2020 za dohodnuté nájomné vo výške 59,16 eur s DPH/deň. Faktúrou č. 200063 zo dňa 10.2.2020 žalobca odkazom na zmluvu o prenájme č. 59 vyfakturoval poškodenému cenu za prenájom vozidla zn. Kia Sportage, EČV: BL 865JO za obdobie od 30.1.2020 do 11.2.2020, t. j. za 13 dní, v celkovej výške 769,08 eur s DPH. Žalovaný oznámením o poistnom plnení zo dňa 6.2.2020 oznámil poškodenému, že dňa 4.2.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti, poistné plnenie je v celkovej výške 4.569,96 eur (všeobecná hodnota vozidla 6.336,96 eur - hodnota predajných zvyškov vozidla 1.800 eur), ktoré zahŕňa aj náklady na zaobstaranie vozidla vo výške 33 eur. V predmetnom oznámení žalovaný uviedol, že poistnú udalosť zlikviduje v zmysle poistnej zmluvy ako totálnu škodu, poistné plnenie bolo pripísané na účet poškodeného dňa 10.2.2020. Žalobca sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 11.2.2020 medzi ním a postupníkom/poškodeným R. Q. ako postupcom, nadobúdateľom pohľadávky voči žalovanému z titulu nárokov na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 23.1.2020 na vozidle zn. BMW 53d, EČV: MT 027EJ. Jednalo sa o odplatné postúpenie pohľadávky za dojednanú odplatu vo výške 769,08 eur, zmluvné strany sa dohodli aj na zápočte ich vzájomných nárokov, a to, nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Listom zo dňa 25.2.2020 žalovaný oznámil žalobcovi, že z dôvodu veľkého rozsahu poškodenia ide o totálnu škodu, preto nevyhoví preplateniu nákladov za prenájom náhradného vozidla v období od 30.1.2020 do 11.2.2020.

4. Vznik škody a aj jej výšku kvalifikoval okresný súd za preukázané. Podľa jeho názoru skutočnú škodu v súdenom prípade predstavuje požičkovne zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, teda za prenájom náhradného motorového vozidla zn. Kia Sportage za obdobie od 30.1.2020 do 11.2.2020 s dohodnutým zmluvným nájomným vo výške 59,16 eur s DPH/deň. Zo zmluvy o prenájme jednoznačne vyplynulo, kedy došlo k odovzdaniu prenajatého vozidla pri začiatku a konci nájomného vzťahu.

5. Argumentáciu žalovaného o neúčelnosti prenájmu vozidla za celé obdobie nájmu z dôvodu, že poškodený sa už dňom 1.2.2020 dozvedel o totálnej škode na svojom vozidle, okresný súd neuznal. V danej súvislosti poukázal na to, že žalovaný ako poisťovateľ je povinný skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia (§ 11 ods. 6 Zákona o PZP). V prípade, že motorové vozidlo je poškodené v takom rozsahu, že jeho oprava je v pomere k jeho všeobecnej hodnote neekonomickou opravou, teda sa jedná o totálnu škodu, náklady majiteľa poškodeného motorového vozidla na prenájom náhradného motorového vozidla sú vynakladané účelne do momentu oznámenia poisťovne o totálnej škode, teda o rozsahu škody v pomere k všeobecnej hodnote motorového vozidla s oznámením o výške poistného plnenia. Až na základe takéhoto oznámenia je totiž poškodenému zrejmé, že poisťovňa opravu motorového vozidla nepreplatí, že oprava vozidla je neekonomická a svoje dopravné potreby musí uspokojiť nákupom nového motorového vozidla. Z oznámenia zo dňa 31.1.2020 síce vyplýva, že žalovaný vyhlásil škodu na poškodenom vozidle za totálnu škodu - neekonomickú opravu, avšak zároveň žalovaný uviedol, že poistné plnenie za vzniknutú škodu uhradí len v prípade, ak v čase vzniku škodovej udalosti bola príslušná poistná zmluva platná a škodová udalosť bude spĺňať podmienky poistného krytia. Teda v čase oznámenia zo dňa 31.1.2020 poisťovňa na základe šetrenia poistnej udalosti ešte neučinila záver o tom, že škodová udalosť bude posúdená ako poistná udalosť a či vôbec pristúpi k poistnému plneniu a v akej výške. Poškodený bol aj naďalej v stave, kedy nemal vedomosť o tom, kto mu poskytne náhradu škody, a už vôbec nemohol pristúpiť k zaobstaraniu si nového vozidla, keďže nedisponoval informáciou, koľko finančných prostriedkov bude mať k dispozícii na kúpu iného vozidla. Žalovaný len oznámil poškodenému, že vyhodnotil opravu ako neekonomickú. V čase tohto oznámenia nebolo zrejmé ani to, či je poistná zmluva platná a či bude škodová udalosť spĺňať podmienky poistného krytia. Z čestného vyhlásenia poškodeného vyplýva, že prenajaté vozidlo využíval na súkromné účely, čím kompenzoval diskomfort, ktorý v jeho osobnej sfére nastal v dôsledku, že pre škodu spôsobenú poistencom žalovaného nemohol používať vlastné poškodené motorové vozidlo. Aj námietku žalovaného týkajúcu sa počtu najazdených kilometrov hodnotil súd za nedôvodnú argumentujú tým, že predmetom nájmu a teda uplatneného nároku na náhradu škody nie sú náklady na pohonné hmoty. Navyše, pre účely konania súd považoval za rozhodujúce posúdenie nevyhnutnosti a účelnosti prenájmu vozidla.

6. V súhrnnom závere zdôraznil, že až jednostranný právny úkon - oznámenie o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti je úkonom, ktorým poisťiteľ oznamuje skončenie vyšetrovania potrebné na zistenie

rozsahu povinnosti poistiteľa plniť, od ktorého momentu nastáva aj splatnosť poistného plnenia. Doručenie úkonu - oznámenia o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti s vysvetlením a jeho doručenie do dispozície poškodeného je momentom, od ktorého má poškodený objektívnu vedomosť, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu (odkazuje okresný súd na závery rozhodnutia KS Žilina sp. zn. 13Cob/28/2019), takúto vedomosť nadobudol poškodený až dorúčením oznámenia o poistnom plnení dňa 10.2.2020 a uvedený deň doručenia nebol medzi stranami sporný. Preto okresný súd ako účelne a nevyhnutne vynaložené náklady posúdil cenu nájmu za obdobie od 30.1.2020 do 10.2.2020. Následne tak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 709,92 eur (12 dní x 59,16 eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

7. Pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania medzi účastníkmi okresný súd sa riadil v intenciách ustanovení § 255 ods. 1, 2 CSP a v spore úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanému pomerný nárok na náhradu trov a to v rozsahu čistého úspechu žalobcu 84,62% (celkový úspech žalobcu konštatoval v spore v rozsahu 92,31% a jeho neúspech v rozsahu 7,69%).

8. Proti rozsudku - čo do výrokov I. a III. sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný, v dotknutých výrokoch sa domáhal zmeny v rámci nej žiadal žalobu zamietnuť aj vo zvyšku a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania, alternatívne navrhoval zrušenie rozsudku s vrátením vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Namietal nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov súdom. Podľa odvolateľa nebolo sporné, či v čase oznámenia žalovaného zo dňa 31.1.2020 bola platná poistná zmluva a ani to, či škodová udalosť bude spĺňať podmienky poistného krytia. Nesúhlasí ani so záverom súdu pokiaľ jeho / odvolateľa vznesenú námietku neúčelnosti zapožičania náhradného motorového vozidla/ vzhľadom na počet najazdených kilometrov neuznal argumentujúc súd nesprávne tým, že predmetom nájmu teda aj uplatneného nároku na náhradu škody nie sú náklady na pohonné hmoty. V danej súvislosti žalovaný opätovne zdôrazňuje v uzavretej zmluve o nájme uvádzaný účel zapožičania náhradného motorového vozidla - „vozidlo využívané na súkromné účely v rámci MT“, stav tachometra, ďalej, že za obdobie prenájmu na náhradnom motorovom vozidle bolo za žalobcom uvádzaných 13 dní prenájmu najazdených 1605 km, a práve na tomto základe on/žalovaný spochybnil samotnú účelnosť zapožičania náhradného vozidla a nespochybňoval náklady na pohonné hmoty. Podľa vyjadreného názoru žalovaného najazdiť v rámci okresného mesta R. viac ako 1600 km na súkromné účely za necelé 2 týždne je vysoko nepravdepodobné, preto aj namietal správnosť predloženého čestného prehlásenia R. Q., aj tvrdenia žalobcu o účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca podľa odvolateľa nepreukázal účelnosť nájmu a ani, na čo bolo náhradné vozidlo skutočne používané, keď na ňom bol najazdený v rámci mesta tak veľký počet kilometrov. Vytýka súdu aj absenciu odôvodnenia v rozsudku prečo nebolo vyhovené ním/ odvolateľom predloženému návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka R. Q. k okolnostiam prenájmu náhradného vozidla, jeho využitia počas doby prenájmu, a uzavretia nájomnej zmluvy, z uvedeného dôvodu považuje rozsudok za nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený. Z rozhodnutia nevyplýva ako sa okresný súd vysporiadal s rozdielnou judikatúrou súdov na ktorú poukazovali na podporu svojej argumentácie počas konania strany sporu. Tvrdí tak, že týmto nesprávnym procesným postupom mu súd znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces - práva na spravodlivé prejednanie jeho veci súdom v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa záväzné kritériá vymedzené v ust. § 220 ods. 2 CSP, ani ústavné kritériá práva na spravodlivý proces a s tým súvisiacej požiadavky na obsahové kvality odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Pokiaľ súd prvej inštancie pri odôvodnení rozsudku nepostupoval spôsobom, ktorý mu záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP, dochádza podľa odvolateľa nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, aj pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je pritom aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (odkazuje odvolateľ na uznesenie ÚS SR, IV. ÚS 115/2003 a opierajúc sa aj o judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva odkazuje aj na rozhodnutie Ruiz Torija c. Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A, s. 12, ods. 29. a ďalšie).

10. V závere odvolania žalovaný poznamenal, že hoc okresný súd v odôvodnení rozsudku prezentoval správnu právnu argumentáciu ohľadne náhrady skutočnej škody, spočívajúcej v nákladoch na vypožičanie resp. prenájom motorového vozidla len v rozsahu, v akom boli tieto náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci zodpovedajúcej poškodenej veci, avšak sa v zmysle vyslovenej právnej argumentácie dôsledne neriadil pri rozhodovaní vo veci. Odvolateľ opakovane zdôrazňuje, že už z obsahu jeho oznámenia z 31.1.2020 vyplýval vznik totálnej škody na vozidle, následkom čoho nebolo nevyhnutné a ani účelné zapožičanie náhradného motorového vozidla.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku, ktorý považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený a zotrváva na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla považuje tiež za zrozumiteľné a správne, v tomto smere odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/30/2019-147 zo dňa 25. 4.2019, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.6.2019. Podľa žalobcu súd prvého stupňa v bodoch 18., 19. a 20. odôvodnenia rozsudku podrobne zdôvodnil, na základe čoho dospel k záveru ohľadne čiastočnej opodstatnenosti uplatneného nároku. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté určité poistné plnenie, nemôže byť sporné to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla totiž súčasťou judikatúrou je považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu.

12. Rozhodnutia, na ktoré žalovaný odkazuje v odvolaní uvádzajú, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý jeden argument strany sporu bola daná podrobná odpoveď. Dôraz sa totiž kladie predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. Podľa nálezů Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 119/03-30 súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky a uvedené kritériá podľa názoru žalobcu rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 6C/67/2021-86 zo dňa 15.2.2022 nepochybne spĺňa. Okolnosť, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu vysloveným v riadne odôvodnenom rozsudku ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Účastník konania má právo na nezávislé a nestranné prejednanie veci súdom, avšak nemá nárok na to, aby súdy rozhodovali podľa jeho predstáv. Žalovaný pritom ani len jasne nešpecifikoval, v čom konkrétne malo konanie súdu odporovať požiadavkám ust. § 220 ods. 2 CSP. Ak žalovaný namietal tvrdenia a dôkazy o výške a dôvodnosti v žalobe uplatnenej škody, bolo na ňom, aby poskytol súdu v rámci dokazovania nielen svoje domnienky a neopodstatnené tvrdenia, ale tiež hodnoverné dôkazy, ktorými by podložil svoje argumenty, v tomto prípade sa tak ale nestalo.

13. Pokiaľ sa žalovaný v odvolacom tvrdení vyjadril, že sa nestotožňuje s tým, že v čase oznámenia zo dňa 31.1.2020 nebolo zrejmé, či je poistná zmluva platná a či bude škodová udalosť spĺňať podmienky poistného krytia, takýto záver nezaujal súd, ale samotný žalovaný vo svojom oznámení zo dňa 31.1.2020. Okresný súd v bode 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal tiež na to, že dňa 31.1.2020 poisťovňa na základe šetrenia poistnej udalosti ešte neučinila záver o tom, že škodová udalosť bude posúdená ako poistná udalosť a či vôbec pristúpi k poistnému plneniu a v akej výške, preto poškodený bol aj naďalej v stave, kedy nemal vedomosť o tom, kto mu poskytne náhradu škody a už vôbec nemohol pristúpiť k zaobstaraniu si nového vozidla, keďže nemal informáciu o tom, koľko finančných prostriedkov bude mať k dispozícii na kúpu iného vozidla. Žalovaný len oznámil poškodenému, že vyhodnotil opravu ako neekonomickú. Súd správne podľa žalobcu neakceptoval dátum uvedený na oznámení ako rozhodný okamih oznámenia o totálnej škode, keďže vychádzal z obsahu predloženej listiny. Stotožňuje sa aj s názorom súdu prvej inštancie, že až jednostranný právny úkon - oznámenie o ukončení vyšetřovania škodovej udalosti je úkonom, ktorým poisťiteľ oznamuje skončenie vyšetřovania potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť, od ktorého momentu nastáva aj splatnosť poistného plnenia. Doručenie úkonu - oznámenia o ukončení vyšetřovania škodovej udalosti s vysvetlením do dispozície poškodeného je momentom, od ktorého má poškodený objektívnu vedomosť, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu. Túto nadobudol poškodený až dorúčením oznámenia o poistnom plnení dňa 10.2.2020 (odkazuje odvolateľ na konštatovaný záver okresného súdu v bode 20. odôvodnenia rozsudku). Odvolacie tvrdenie žalovaného, že poškodený počas doby prenájmu náhradného vozidla najazdil viac kilometrov ako sa predpokladalo (zároveň namietané nesprávne vyhodnotenie jeho námietky súdom), nič nemení na účelnosti prenájmu vozidla,

nakoľko náhradné vozidlo je prenajímané na dni, nezávisle od počtu najazdených kilometrov. Väčší najazd km napokon len potvrdzuje nutnosť a účelnosť nájmu, keďže poškodený náhradné vozidlo plne vyťažil. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Obdo/90/2019 zo dňa 15.11.2019, na ktoré žalovaný poukázal, uvádza, že náklady za prenájom vozidla je možné považovať za účelné len do doby, kedy by bolo isté/zrejmé, že oprava nebude vykonaná. Isté, že oprava nebude vykonaná pritom mohlo byť iba z vyčíslenia škody. Predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bližšie nekonkretizuje, čo všetko musí oznámenie poisťovne obsahovať, avšak uvádza, že musí byť objektívne zrejmé, že ide o neekonomickú opravu.

14. V súhrne žalobca žiada potvrdenie rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch, zároveň si uplatňuje voči odvolateľovi/žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

15. V ďalšom štádiu odvolacieho konania strany sporu už písomne nezareagovali.

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podal na to oprávnený účastník, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc procesne podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti.

17. Odvolací súd žalovaným vymedzené odvolacie námietky, ktorými bol v sporovej veci viazaný, hodnotí za nedôvodné, tie akceptovať nebolo možné.

18. V spore bolo nesporne preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného vznikli náklady na vypožičanie náhradného osobného motorového vozidla, pritom nájomný vzťah trval v období od 31.1.2020 do 11.2.2020. V uvedenom období je jednoznačné, že v dôsledku takejto udalosti poškodený nemohol svoje motorové vozidlo používať, bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo. Poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla, a preukázateľne na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky sa stal nadobúdateľom zákonného nároku na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému žalobca.

19. Niet polemiky o tom, že poistenec žalovaného spôsobil dňa 23.1.2020 škodu na osobnom motorovom vozidle právneho predchodcu žalobcu - aj „poškodený“, v bezprostrednej príčinnej súvislosti s touto udalosťou poškodený svoje motorové vozidlo na určený účel na ktorý slúžil používať nemohol a práve táto okolnosť bola dôsledkom toho, že v rozhodnom období od 31.1.2020 do 11.2.2020 bol nútený si prenajať náhradné motorového vozidlo. O nutnosti prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným svedčí aj výsledok prešetrenia udalosti samotným žalovaným, ním uzatvorené poškodenie vozidla v takom rozsahu, že sa jednalo o totálnu škodu - čo žalovaný vyhlásil aj písomnom oznámení zo dňa 31.1.2020. Hoc možno s ním súhlasiť, že poškodený z uvedeného oznámenia zo dňa 31.1.2020 získal vedomosť o „neekonomickú opravu“, zároveň aj, že prípadná oprava vozidla preplatená nebude, avšak v predmetnom oznámení žalovaný neuviedol pre poškodeného významný údaj - rozsah škody, teda v akej výške mu škoda bude preplatená, teda nemal vedomosť o tom akú sumu môže použiť na nákup nového motorového vozidla. Navyše, žalovaný v oznámení zo dňa 31. 1. 2020 neurobil na základe šetrenia poistnej udalosti ani jednoznačný záver o tom, či škodovú udalosť posúdi ako poistnú udalosť, či pristúpi k poistnému plneniu a poškodenému neoznámil výšku poistného plnenia. Podľa obsahu oznámenia zo dňa 31.1.2020 bol to práve žalovaný ktorý vytvoril stav neistoty pre poškodeného, ten totiž nevedel podstatné informácie na základe ktorých by mohol pristúpiť k zakúpeniu iného osobného motorového vozidla - vzhľadom na jeho totálne poškodené motorové vozidlo. Za tejto z vykonaných dôkazov preukázanej situácie potom zmluvný prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným treba uznať ako jeho nadväzujúcu a logickú reakciu na skutočnosti prezentované žalovaným v písomnom oznámení zo dňa 31.1.2020. Konkrétnu vedomosť napokon o tom, že žalovaný poskytne poistné plnenie a v akej výške, teda informáciu o tom, koľko finančných prostriedkov bude mať poškodený subjekt k dispozícii na kúpu iného vozidla bolo možné konštatovať až z oznámenia žalovaného o poistnom plnení dňa 10.2.2020. Nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 30.1.2020 do 10.2.2020 má charakter škody v zmysle vymedzenia podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o náklady vynaložené v bezprostrednej príčinnej súvislosti so škodovou /

poistnou udalosťou zo dňa 23.1.2020. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie prenájmu od 30.1.2020 do 11.2.2020 kvalifikuje aj odvolací súd za náklady účelne vynaložené.

20. Pokiaľ odvolateľ namieta neúčelnosť vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla s poukazom na podľa neho vysoký počet prejazdených kilometrov za celé obdobie prenájmu, odvolací súd pochopil, že uvedenou námietkou sa usiloval spochybniť či bolo náhradné motorové vozidlo v rozhodnej dobe vôbec využité poškodeným a či bolo využité len na zmluvne dohodnutý účel - pre súkromné potreby poškodeného, alebo na účel iný. Podstatná bola ale podľa odvolacieho súdu preukázaná skutočnosť - poškodenie motorového vozidla pri udalosti zo dňa 23.1.2020, ktoré poškodený práve v dôsledku tejto udalosti užívať vôbec nemohol, jeho vozidlo bolo nepojazdné a práve v bezprostrednej súvislosti s touto udalosťou, až do prijatia uceleného záveru žalovaným na základe vykonaného šetrenia a oznámenia konkrétneho výsledku šetrenia dňa 10.2.2020 vyvstala aj nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla. Napokon nebyť škodovej/poistnej udalosti spôsobenej poisťcom žalovaného, ani škoda v tomto spore posudzovaná nevznikne v majetkovej sfére poškodeného.

21. Súd prvej inštancie vykonal aj dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci a spor účastníkov posúdil v súlade aj s hmotným právom. Odvolací súd nezistil v procesnom postupe okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku žiadne pochybenia, ktoré by mali charakter odňatia práva účastníkom na spravodlivé súdne konanie. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd podľa odvolacieho súdu vyargumentoval dostatočne podstatné skutkové súvislosti z ktorých vychádzal, ktoré dôkazy hodnotil za určujúce, označil aj zacitoval v rozhodnutí hmotnoprávne ustanovenia, ktorými sa riadil a ako ich do rozhodovania pretavil. Písomné odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie po obsahovej stránke spĺňa kritéria vymedzené v § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku a garantuje (vrátane žalovaného-odvolateľa) právo pre spravodlivé súdne konanie. Napokon aj žalovaný veľmi dobre vedel voči ktorým otázkam riešeným v rozsudku okresného súdu odvolanie smerovať a ktoré zo svojho pohľadu namietať.

22. Nevykonanie dokazovania výsluchom žalovaným označeného svedka nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993). Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde (vyplýva to z ustanovenia § 185 ods. 1 CSP). Odvolateľ iba vo všeobecnosti namieta v odvolaní nedoplnenie dokazovania súdom prvej inštancie výsluchom svedka R. Q. (poškodeného) ku okolnostiam prenájmu náhradného vozidla, uzavretia nájomnej zmluvy a jeho využitia počas doby prenájmu - bližšie ale nevyšpecifikoval, v akej bezprostrednej väzbe svedeckú výpoveď tohto svedka viaže k súdom už vyhodnoteným dôkazom a v čom vidí skutkovú a právnu relevantnosť vykonaním dokazovania výsluchom navrhovaného svedka.

23. Zo súhrnného obsahu odvolania žalovaného je možné vyvodiť jeho nesúhlas v rozsudku mu uloženou povinnosťou zaplatiť žalobcovi vymedzenú sumu istiny. Odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľa, že Ústavný súd SR už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil aj s právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, aby súd rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď IV.ÚS 252/04, I.ÚS97/97, II.ÚS 3/97, II.ÚS 253/03 a ďalšie) a ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná (I.ÚS 50/04).

24. Na základe všetkých rozoberaných úvah odvolací súd konštatoval vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu v odvolaní napadnutom meritórnom výroku I. a v tejto časti rozsudok podľa § 387 ods. I CSP potvrdil.

25. Aj v súvisiacom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania konštatuje odvolací súd vecnú správnosť, následne aj v tomto výroku rozsudok podľa § 387 ods. I CSP potvrdil. Bol názoru, že rozhodovanie o predmetnom procesnom nároku pomerovaním úspechu/ neúspechu strán v spore aplikáciou ust. podľa § 255 ods. 2 CSP má svoj zákonný rámec.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP krajský súd priznal žalobcovi - úspešnému v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalovanému v

odvolacom konaní neúspešnému. Dodáva, že aj o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.